

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Stîngu Maxim Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 28.11.2018 - 29.01.2020

2. instanța de apel: 04.05.2020 – 05.06.2020

3. instanța de recurs: 04.08.2020 – 21.10.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 ianuarie 2020, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **Stîngu Maxim Xxxxx** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264¹ alin.(3) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore;

- art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

În baza art. 87 alin.(1) Codul penal, pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată se înlocuiește cu arest pentru 40 (patruzeci) zile.

În baza art. 84 Cod penal, prin cumul parțial, s-a aplicat lui Stîngu Maxim, pedeapsa definitivă, închisoare pentru un termen de 9 (nouă) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Stîngu Maxim, la data de 13 august 2018 aproximativ la orele 00-05, deținând permis de conducere categoria "B, C" cu nr. xxxxx, a condus automobilul de model Audi A4 cu numere de înmatriculare XXXXX pe traseul național R-34 Leova - Cantemir în stare de ebrietate alcoolică cu grad

avansat, prin ce a încălcat cerințele art.14 lit. a) RCR potrivit căruia: “conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, ...”, ca ulterior după ce a fost stopat de către colaboratorii poliției pe traseul nominalizat în preajma s. Toceni r-ul Cantemir și existând temeieri suficiente de a presupune că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, comunicându-i-se în acest sens consecințele comiterii infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, ultimul a refuzat testarea alcoolscoptică.

Acțiunile inculpatului Stîngu Maxim au fost calificate de către organul de urmărire penală ca infracțiunea prevăzută la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, conform indicilor: „*Refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică*”.

Tot Stîngu Maxim, la data de 23.05.2019, în jurul orei 02:00, știind cu certitudine că, prin sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 19.11.2018 (dos. Nr. 1-102/18 sau 21-1-3278-01112018) a fost privat pe un termen de 3 ani, de dreptul de a conduce mijloace de transport, oferit în baza permisului de conducere nr. xxxxx, eliberat la 16.08.2004 cu categoriile B și C, se afla la volanul mijlocului de transport de model „Opel Astra”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, și-l conducea pe unul din drumurile publice ale s. Sărata Nouă, r-nul Leova, moment în care a fost regulamentar stopat de către colaboratorii de poliție Victor Plugaru și Ion Nour, angajați ai INP al IGP al MAI, care, suspectându-l de conducerea unității de transport în stare de ebrietate, i-au propus să treacă proba de alcoolemie cu ajutorul alcooltestului Dräger, de la care a refuzat neîntemeiat, prin ce a încălcat flagrant cerințele art.33 alin.(3) lit. c) al Legii privind siguranța traficului rutier, nr.131-XVI din 07.06.2007, care prevede că conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, pct.5 lit.a) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, care stabilește că testării alcoolscopice, la decizia poliției sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun conducătorii de vehicule bănuți de consum de alcool, consum de droguri și/sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate, și pct.11 lit.j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, care expres stipulează că conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Acțiunile inculpatului Stîngu Maxim au fost calificate de către organul de urmărire penală ca infracțiunea prevăzută la art. art.264¹ alin. (4) Cod penal, după semnele calificative: „*Refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșit de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport*”.

Tot Stîngu Maxim, la 04.08.2019, în jurul orei 09:00, știind cu certitudine că, prin sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 19.11.2018 (dos. Nr. 1-102/18 sau 21-1-3278-01112018) a fost privat pe un termen de 3 ani, de dreptul de a conduce mijloace de transport, oferit în baza permisului de conducere nr. xxxxx eliberat la 16.08.2004 cu categoriile B și C, se afla la volanul mijlocului de transport de model „Hyundai Santa Fe”, cu numărul de înmatriculare bulgăresc XXXXX, și-l conducea pe str. Independenței din or. Leova, care este drum public, în apropierea intersecției cu sens giratoriu, moment în care, din cauza unei aparente defecțiuni, a stopat și a coborât din automobil, și în același timp regulamentar i-au fost cerute actele pentru verificare de către colaboratorul de poliție Ion Codreanu, angajat al IP Leova, care, suspectându-l de conducerea unității de transport în stare de ebrietate, i-a propus să treacă proba de alcoolemie cu ajutorul alcooltestului Dräger, potrivit extrasului pe suport de hârtie nr.2722 din 04.08.2019, ora 09:50, al căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Stîngu Maxim în timpul conducerii vehiculului era de 1,02 mg/l, ceea ce, conform art.13412 alin.(3) CP, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce ultimul a încălcat prevederile pct.14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, care stabilește că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, precum și pct.10 alin.(1) lit.a), care expres prevede că persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic, pct.10 alin.(1) lit. b), care stipulează că persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, și pct.10 alin.(2) lit. a) - persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție (...), este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

Acțiunile inculpatului Stîngu Maxim au fost calificate de către organul de urmărire penală ca infracțiunea prevăzută la art.264¹ alin.(4) Cod penal, după semnele calificative: *„Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport”*.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, sub aspectul ce ține de stabilirea pedepsei complementare în privința lui Stîngu Maxim, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Stîngu Maxim să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(3) Cod penal, și să-i fie stabilită măsura de pedeapsă sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal - pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și potrivit art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, pedeapsa ce urmează a fi aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, în mărime de 160 ore muncă neremunerată, să fie înlocuită cu 40 zile închisoare. În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. La fel, a solicitat suspendarea executării pedepsei complementare în privința inculpatului Stîngu Maxim pe perioada aflării acestuia în detenție și încasarea de la inculpatul Stîngu Maxim în beneficiul statului suma cheltuielilor judiciare.

În argumentarea cererii de apel a invocat:

- calificarea acțiunilor inculpatului nu se contestă, deoarece instanța corect a apreciat și încadrat acțiunile inculpatului Stîngu Maxim și a acceptat cererea de examinare a cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art. 364¹ alin.(8) Cod procedură penală;

- instanța de judecată, la aplicarea pedepsei penale față de Stîngu Maxim nu a ținut cont de faptul că, potrivit materialelor cauzei penale inculpatul anterior a fost judecat și anume Stîngu Maxim prin sentința Judecătorei Leova din 27.06.2013 a fost sancționat cu amendă în mărime de 11 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, precum și a fost judecat prin sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 19.11.2018, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 29000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Relevă faptul că, prin sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 19.11.2018, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, Stîngu Maxim a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, termen care expiră în anul 2021;

- instanța de judecată la aplicarea pedepsei penale față de Stîngu Maxim, nu a ținut cont de faptul că, potrivit materialelor cauzei penale inculpatul are antecedente penale nestinse, amenda a fost achitată de către inculpat, dar în același timp Stîngu Maxim ispășește pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, astfel potrivit prevederilor art. 111 alin.(2) Cod penal: „termenul stingerii antecedentelor penale se calculează din momentul liberării de executarea pedepsei complementare” ultimul având antecedente penale;

- la data comiterii infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, și anume 13.08.2018, infracțiunea nominalizată se pedepsea „cu amendă în mărime de la 900 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani ”, din care considerent pentru infracțiunea respectivă acuzatorul de stat pe lângă pedeapsa cu muncă neremunerată, a mai solicitat ca inculpatul Stîngu Maxim să fie privat de dreptul de a conduce mijloace de

transport pe un termen de 5 ani. În opinia sa, potrivit prevederilor art.34 Cod penal, infracțiunea comisă de către Stîngu Maxim constituie recidivă. Face trimitere la prevederile art. 61 și 75 Cod de procedură penală.

3.2 Inculpatul Stîngu Maxim, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în temeiul art. 87 Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 9 luni, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis - în partea stabilirii pedepsei penale, pronunțarea unei noi hotărâri în partea casată, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, pentru comiterea infracțiunilor vizate.

3.3 Avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Stîngu Maxim, care a solicitat casarea parțială a acesteia, sub aspectul ce ține de stabilirea pedepsei cu închisoarea, cu pronunțarea unei noi hotărâri în acest sens, cu aplicarea față de inculpatul Stîngu Maxim a unei pedepse penale mai blânde, sub forma de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale, în condițiile art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel a indicat:

- prima instanță a apreciat în mod eronat imposibilitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei penale sub formă de închisoare, în privința inculpatului Stîngu Maxim, individualizând astfel injust pedeapsa penală aplicată acestuia;

- prima instanță, contrar rigorilor art. 75-78 Cod penal, în mod pripit a ajuns la concluzia aplicării pedepsei penale sub formă de închisoare numitului Stîngu Maxim, fără a examina just posibilitatea aplicării art. 90 Cod penal față de acesta, aplicând acestuia o pedeapsă disproporționat de aspră, care este inechitabilă prin prisma art. 61 Cod penal, impunându-se în acest aspect intervenția instanței de apel;

-în privința tuturor capetelor de învinuire, inculpatul este învinuit pentru comiterea unor infracțiuni ușoare, ale cărui pericol social este net-inferior altor categorii de infracțiuni;

- având în vedere faptul că limitele de pedeapsă cu închisoarea la examinarea cauzelor penale în procedura vizată se micșorează cu 1/3 în condițiile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, ținând cont de sancțiunea art. 264¹ alin. (3) și (4) Cod penal, normele vizate fac posibilă aplicarea art. 90 Cod penal față de inculpat. Consideră în acest sens că, există circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei penale, deoarece acesta a dat dovadă de căință sinceră pentru comiterea infracțiunii incriminate, iar sarcina legii penale poate fi atinsă fără izolarea inculpatului de societate, doar prin aplicarea art. 90 Cod penal. Inculpatul a menționat clar că, îi pare foarte rău de infracțiunile comise și că va evita pe viitor încălcarea legislației penale. De asemenea, inculpatul a depus o cerere privind examinarea cauzei penale vizate în procedură specială, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală (art. 364¹ CPP). În susținerea poziției primei instanțe privind aplicarea pedepsei din hotărârea atacată a stat doar o enumerare mecanică a mai multor prevederi ale Codului penal, fără a argumenta imposibilitate aplicării art. 90 Cod penal, iar pedeapsa cu închisoare este una din cele mai grave, și nu este echitabilă în sensul art. 61 Cod penal;

- anterior inculpatul nu a mai fost supus pedepsei penale sub formă de închisoare, iar acesta se află deja în detenție de mai multe luni în Penitenciarul nr. 5 mun. Cahul, timp în care a conștientizat despre inadmisibilitatea comportamentului său, dar și despre necesitatea corectării conduitei sale pe marginea pedepsei aplicate, fapt care atestă că, acesta deja a pornit pe calea corijării comportamentului său;

- pedeapsa penală vizată din punct de vedere moral și psihologic deja a creat o mare povară sufletească pentru inculpat, care pe lângă faptul că a fost rupt de familia sa, mai este nevoit să suporte și efectele grele pentru starea familiei sale pe care le comportă pedeapsa sa. Menționează că, conform caracteristicii inculpatului de la locul de trai, acesta se caracterizează pozitiv și nu face abuz de băuturi alcoolice. Conform materialelor cauzei inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, dispune de loc permanent de trai, este angajat în câmpul muncii, se află în relații de concubinaj, aceste aspecte dovedesc despre posibilitatea aplicării pedepsei penale sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iunie 2020, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpatul Stîngu Maxim și avocatul Igor Șcheau în numele inculpatului Stîngu Maxim. A fost admis apelul declarat de procuror, fiind casată parțial sentința pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, în partea stabilirii pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după prin care lui Stîngu M. recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în număr de 160 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani. În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, în prezenta decizie și în sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 ianuarie 2020, cu aplicarea art. 87 Cod penal, inculpatului Stîngu M. i s-a stabilit pedeapsa de 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepsei stabilite în prezenta decizie (9 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani), cu pedeapsa complementară privarea de drept de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, stabilită prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 19 noiembrie 2018, inculpatului Stîngu Maxim i s-a stabilit pedeapsă definitivă - 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. În rest, sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că, fapta penală reținută în culpa inculpatului

Stîngu Maxim din 13 august 2018, 23 mai 2019 și 04 august 2019 a avut loc și au fost săvârșite faptele incriminate de inculpat, în circumstanțele descrise mai sus.

În esență, partea acuzării este de opinia că, soluția pronunțată de către prima instanță este corectă în partea ce ține de recunoașterea vinovăției lui Stîngu Maxim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3), art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal, însă incorect instanța de fond a hotărât de a-i stabili pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, cât și în partea stabilirii pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni.

Astfel, la aplicarea pedepsei lui Stîngu Maxim de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, nu a fost luat în considerație faptul că, la data comiterii infracțiunii 13 august 2018, erau în vigoarea prevederile Codului până la 29.12.2017, potrivit cărora pedeapsa prevăzută pentru comiterea acestei infracțiuni prevăzute art. 264¹ alin. (3) Cod penal, se pedepsea cu amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, instanța de fond la aplicarea pedepsei inculpatului Stîngu Maxim, pe episodul din 13 august 2018, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, urma să aplice acestuia și pedeapsa complementară obligatorie, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Constatând aceste fapt, instanța de apel a considerat necesar, ca pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, de a-i stabili pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în număr de 160 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

Instanța de apel a constatat, potrivit sentinței, că inculpatului Stîngu Maxim, în temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, pedeapsa prevăzută pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, s-a înlocuit cu arest pentru 40 zile.

Astfel, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, în prezenta decizie și în sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 29 ianuarie 2020, cu aplicarea art. 87 Cod penal, inculpatului Stîngu Maxim Xxxxx i se stabilește pedeapsa de 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

Totodată, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepsei stabilite în prezenta decizie (9 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani) cu pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, stabilită prin sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 19 noiembrie 2018, inculpatului Stîngu Maxim i se stabilește pedeapsă definitivă - 9

(nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. Așa cum, pedeapsa complementară privarea de drept de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani stabilită prin sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 19 noiembrie 2018, inculpatului Stîngu Maxim, nu a fost executată, motive din care în temeiul art. 84 Cod penal, urmează a fi cumulată la pedeapsa principală.

Instanța de apel, la aplicarea pedepsei a ținut cont de personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate și a conchis că, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea, prin cumul parțial al pedepselor, a unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, așa cum anterior inculpatul Stîngu Maxim a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, care nu a dus la corectarea și reeducarea acestuia, fiindu-i aplicate pedepse sub formă de amendă, din care nu a tras concluzii necesare și în scurt timp a comis o altă infracțiune din domeniul transporturilor. Totodată, instanța de apel a reținut, că anterior Stîngu Maxim a fost atras la răspundere contravențională pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere, fapt ce denotă tendința acestuia de a conduce mijloace de transport chiar și fiind privat de acest drept, deaceia o pedeapsă echitabilă ar fi doar pedapa sub formă de închisoare, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport, care în sensul art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa complimentară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, să fie executată de sine stătătoare.

De rând cu aceasta, instanța de apel a găsit neîntemeiat apelul declarat de inculpatul Stîngu Maxim și a avocatului Șcheau Igor în interesele inculpatului, prin care critică sentința în partea stabilirii pedepsei sub formă de închisoare, considerând-o prea severă și solicită să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Reieșind din cele enunțate supra, și analizând materialele cauzei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit categoria și termenul de pedeapsă inculpatului, și corect a ajuns la concluzia de imposibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece la stabilirea modului de executare a pedepsei inculpatului Stîngu Maxim, instanța de fond a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei și de scopul pedepsei penale, prevăzute de art.61, art.75 Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut faptul că, anterior, la 19 noiembrie 2018, inculpatul Stîngu Maxim a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) Cod penal și anume, pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În viziunea instanței de apel, în speța dedusă judecătii, a fost pronunțată sentința de condamnare pentru comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu indicii calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport*, și art. 264¹ alin. (3) Cod penal - „*Refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică*”, luând în considerare prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpatul, iarăși a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare cu executarea reală a pedepsei, ajungând la concluzia că, inculpatul se poate corecta doar cu izolarea de societate, ce va servi remediu pentru conștientizarea acțiunilor sale cu prevenirea comiterii pe viitor a altor fapte penale.

Așadar, din circumstanțele expuse supra, instanța de apel a constatat că, pedepsele stabilite de instanțele de judecată anterior inculpatului Stîngu Maxim nu și-au atins scopul de reeducare, acesta comițând în continuare acțiuni contrare legii și considerând că principiul umanismului la stabilirea pedepsei pentru acțiunile sale se va extinde în continuare, pentru orice acțiune comisă contrară legii, prin aplicarea unei pedepse mai blânde sau fără executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea. Prin urmare, instanța de apel a conchis, că în cauza dată instanța de fond corect a individualizat pedeapsa potrivit prevederilor art. 61, 75 Cod penal, și aceasta s-a soldat cu stabilirea unei pedepse echitabile, sub aspectul de executare a pedepsei de către inculpatul Stîngu Maxim.

Revenind la cauza dedusă judecătii, instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu a ignorat aceste criterii de individualizare a pedepsei, deoarece a studiat multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele prezentate care caracterizează personalitatea inculpatului, or, din materialele cauzei este evident faptul că, inculpatul la data de 13 august 2018, 23 mai 2019 și 04 august 2019, a săvârșit trei infracțiuni similare, și anume refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșit de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport și conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Astfel, instanța de apel a constatat din partea inculpatului un comportament antisocial, cu regularitate încălcând în mod intenționat regulile de securitate a circulației rutiere, fiind în stare de ebrietate, și deși a fost condamnat anterior, stabilindu-i-se pedepse neprivative de libertate, acesta nu a conștientizat faptele comise de el, cu toate că de fiecare dată își recunoștea vina, se căia sincer.

În prezenta cauză, instanța de apel a găsit întemeiate motivele invocate în apelul declarat de procuror și a constatat că, concluzia instanței de fond, precum că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei reale, este corectă întemeiată și din aceste considerente o va accepta, dar va respinge opinia

părții apărării, privind posibilitatea numirii unei pedepse cu suspendarea executării pedepsei pentru Stîngu Maxim, nefiind considerat faptul că, prin această soluție se înrăutățește situația condamnaților.

La momentul comiterii infracțiunilor ce formează obiectul prezentei examinări, pedeapsa complementară de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, nu a fost executată de către inculpat.

Astfel, instanța de apel a constatat că, inculpatul a comis o nouă infracțiune cu intenție, anterior fiind condamnat pentru infracțiune similară pedeapsa căreia nu a fost executată integral, fapt care a fost reținut în calitate de circumstanță agravantă. Inculpatul având antecedente penale nestinse a comis din nou trei infracțiuni, cu intenție, fapt care denotă că Stîngu Maxim, nu s-a corectat și reeducat și din nou a pășit pe cale infracționalității, pedeapsa aplicată anterior nu a avut efectul scontat și în astfel de împrejurări instanța de apel concluzionează oportunitatea aplicării pedepsei cu închisoare de instanța de fond.

În contextul celor expuse mai sus, instanța de apel a concluzionat, că la stabilirea pedepsei inculpatului Stîngu Maxim pentru infracțiunile comise instanța de fond nu a comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele apelului apărării în acest sens sunt vădit neîntemeiate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, în partea pedepsei penale, cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde, sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în condițiile art. 90 Cod penal, ținând cont și de faptul că inculpatul s-a aflat în detenție de la 29.01.2020-05.06.2020.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- atît prima instanță, cât și instanța de apel au apreciat în mod eronat imposibilitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei penale sub formă de închisoare în privința inculpatului Stîngu M. V., individualizând astfel injust pedeapsa penală aplicată acestuia:

- deși partea apărării nu contestă aspectele vizând constatarea culpei inculpatului vizând infracțiunile pentru care este judecat penal și calificarea juridică a acestora, totuși consideră că prima instanță, contrar rigorilor art. 75-78 Cod penal, în mod pripit a ajuns la concluzia aplicării pedepsei penale sub formă de închisoare numitului Stîngu Maxim, fără a examina just posibilitatea aplicării art. 90 Cod penal, față de acesta, aplicând acestuia o pedeapsă disproporționat de aspră, care este inechitabilă prin prisma art. 61 Cod penal, ceea ce impunea în acest aspect intervenția instanței de apel;

- deja aproximativ 6 luni acesta se află în detenție, suportând efectele infracțiunii comise și conștientizînd despre necesitatea corijării propriului comportament;

- la caz nu este echitabilă în sensul art. 61 Cod penal executarea reală a pedepsei penale sub formă de închisoare de către inculpatul vizat;

- anterior inculpatul nu a mai fost supus pedepsei penale sub formă de închisoare (conform materialelor caracteristice anexate la dosarul penal);

- inculpatul se află deja în detenție de mai multe luni în Penitenciarul nr. 5 mun. Cahul și nu numai, timp în care acesta a conștientizat despre inadmisibilitatea comportamentului său dar și despre necesitatea corectării conduitei sale pe marginea pedepsei aplicate, fapt care atestă că acesta deja a pornit pe calea corijării comportamentului său;

- pedeapsa penală vizată, și din punct de vedere moral și psihologic deja a creat o mare povara sufletească pentru inculpat, care pe lângă faptul că a fost rupt de familia sa mai este nevoit să suporte și efectele grele pentru starea familiei sale pe care le comportă pedeapsa sa;

- privitor la personalitatea inculpatului, este menționabil că conform caracteristicii inculpatului de la locul de trai acesta se caracterizează pozitiv și nu face abuz de băuturi alcoolice. Conform materialelor cauzei penale, inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru;

- inculpatul dispune de loc permanent de trai, activează în câmpul muncii, are formată deja o tânără familie cu concubina sa Garnajea Nadejda;

- toate aceste aspecte, privite în cumul dovedesc clar despre posibilitatea reală de aplicare la caz a pedepsei penale sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia;

- instanța de judecată a admis o serie de încălcări ale drepturilor inculpatului, care fac posibilă stabilirea unei pedepse inculpatului, prin prisma art. 90 Cod penal;

- necătând la faptul că termenul de 5 zile expus clar de norma procesual-penală în art. 405 alin. (5) Cod de procedură penală, citat supra până la care urma a fi expediat dosarul penal în instanța de judecată a expirat în speță la 12.03.2020 (adică înainte de anunțarea stării de urgență, conform anexei nr. 1 la Dispoziția din 18.03.2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a RM („Cauzele penale”), care a fost emisă tocmai peste 6 zile de la această dată-limită). La momentul expirării termenului în interiorul căruia cauza penală vizată urma a fi expediată în instanța de apel, pînă la data de 30.04.2020, au trecut 49 de zile (termenul-limită de expediere fiind 12.03.2020), cauza penală vizată fiind expediată vădit tarvid pentru soluționare în fata instanței de apel (C.A. Cahul);

-contrar art. 395 Cod de procedură penală raportat la art. 466 Cod de procedură penală citate supra, prin sentința Judecătorei Cahul sediul Central din 29.01.2020 se instituie de facto o „detenție contrară legii” inculpatului Stîngu Maxim în sensul art. 5 al CEDO, fapt care este inacceptabil într-un stat de drept manifestată prin faptul că în privința inculpatului Stîngu Maxim încă nu exista o sentință definitivă de condamnare în sensul art. 466 Cod de procedură penală, acesta fiind în stare de detenție încă din data de 29.01.2020 (la moment deja 96 de zile). Astfel, este precizabil că instanța de fond în mod eronat nu a aplicat arestul preventiv în privința inculpatului din momentul reținerii acestuia și până la definitivarea sentinței judecătorești, ceea ce contravine în mod vădit rigorilor art. 395 alin. (1) pct. 4), 5) Cod de procedură penală;

- instanța de apel, în mod eronat nu a computat durata detenției inculpatului, pentru perioada de timp 29.01.2020 - 05.06.2020 din termenul pedepsei penale sub formă de închisoare stabilit, ceea ce constituie de fapt tolerarea unei detenții ilegale a acestuia, contrară art. 5 al CEDO;

- deși acesta a fost reținut în temeiul sentinței Judecătorei Cahul, sediul Central din 29.01.2020 direct în sala de ședință și la momentul pronunțării deciziei instanței de apel, acesta era încă în detenție la acel moment deja 96 zile, instanța de apel nu include în termenul de executare a pedepsei perioada de timp în care inculpatul se află în detenție;

- instanța de apel ignorând grav starea de detenție în care se află deja inculpatul înrăutățește starea acestuia chiar și în raport cu sentința primei instanțe și acesta în condițiile în care acuzatorul de stat în partea termenului de la care începe executarea pedepsei cu închisoarea nici nu a contestat sentința primei instanțe, ceea ce denotă că instanța de apel excedentar apelului acuzatorului de stat, din oficiu a exercitat o agravare ilegală - modalității de executare a pedepsei cu închisoarea de către inculpat. Toate aceste aspecte, inter alia și ignorarea contrar art. 5 al CEDO și practicii CtEDO precitate perioadei anterioare detenției inculpatului, denotă o gravă încălcare a drepturilor acestuia, care poate duce și la condamnarea RM în fața înaltei curți;

- perioada de detenție 29.01.2020 - 05.06.2020 în genere nu este luată în calcul de instanța de apel la stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare în sensul deducerii acesteia din termenul de pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 luni stabilit prin decizia instanței de apel. Astfel, prin prisma garanțiilor de drept procesual-penale rezultă că, această perioadă de detenție a inculpatului Stîngu Maxim este contrară legii și deci constituie o violare gravă a dreptului acestuia la libertate contrar art. 5 par. 1 lit. a) al CEDO;

- având în vedere aspectele factice ale cauzei, din care rezultă existența circumstanțelor atenuante la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului; având în vedere starea familială, personalitatea acestuia - suspendarea condiționată a executării pedepsei principale în privința acestuia, în temeiul art. 90 Cod penal - va asigura atingerea scopului pedepsei penale față de inculpat, va asigura inter alia sarcina corijării inculpatului, care a dat dovadă de căință pentru infracțiunile incriminate și va duce la restabilirea echității sociale la caz, având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei penale, conduita inculpatului după comiterea infracțiunii - conform art. 61 Cod penal;

- partea apărării este de acord în totalitate cu aspectele privind calificarea faptei, circumstanțele de fapt ale speței etc. expuse de prima instanță conform art. 385 Cod de procedură penală - totuși prima instanță a apreciat pripit necesitatea aplicării față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare, fără suspendarea condiționată a executării acesteia, sau aplicarea unei alte pedepse alternative mai ușoare - și deci urma ca instanța de apel dând valență criteriilor privind individualizarea pedepsei penale, casând parțial sentința atacată în această parte să aplice față de inculpatul Stîngu M. V. prevederile art. 90 Cod penal

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului, invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în condițiile art. 90 Cod penal.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 264¹ alin.(3), art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a trei infracțiuni în domeniul transporturilor, prevăzute de art. 264¹ alin.(3), art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 145 v. I), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art. 264¹ alin.(3) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsă cu amendă în mărime de la 900 la 1000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani, iar sanctiunea art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsă, cu amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiuni ușoare.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sînt valabile în cazul dat pentru inculpatul, Stîngu M., prin decizia instanței de apel a fost casată parțial sentința pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, în partea stabilirii pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după prin care lui Stîngu M. recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în număr de 160 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani. În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, în prezenta decizie și în sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 ianuarie 2020, cu aplicarea art. 87 Cod penal, inculpatului Stîngu Maxim Xxxxx i s-a stabilit pedeapsa de 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepsei stabilite în prezenta decizie (9 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani), cu pedeapsa complementară privarea de drept de a conduce mijloace de

transport pe termen de 3 ani, stabilită prin sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 19 noiembrie 2018, inculpatului Stîngu Maxim i s-a stabilit pedeapsă definitivă - 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. În rest, sentința a fost menținută.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a fost aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate și a conchis că, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea, prin cumul parțial al pedepselor, a unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, așa cum anterior inculpatul Stîngu Maxim a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, care nu a dus la corectarea și reeducarea acestuia, fiindu-i aplicate pedepse sub formă de amendă, din care nu a tras concluzii necesare și în scurt timp a comis o altă infracțiune din domeniul transporturilor.

Totodată, instanța de apel a ținut cont și de faptul, că anterior Stîngu Maxim a fost atras la răspundere contravențională pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere, fapt ce denotă tendința acestuia de a conduce mijloace de transport chiar și fiind privat de acest drept, deaceia o pedeapsă echitabilă ar fi doar pedeapsa sub formă de închisoare, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport, care în sensul art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, să fie executată de sine stătătoare.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Stîngu M. să nu execute pedeapsa cu închisoare,

prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Stîngu M., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunile prevăzute de art. 264¹ alin.(3), art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4) Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior, la 27 iunie 2013, a fost condamnat în baza 264¹ alin. (3) Cod penal, la amendă în mărime de 11 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, la 19 noiembrie 2018, a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și anume, pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Stîngu M., a devenit o deprindere, iar aplicarea

pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că instanța de apel a apreciat pripit necesitatea aplicării față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare, pedeapsa aplicată este prea aspră și inechitabilă, deoarece inculpatul are loc permanent de trai, este încadrat în câmpul muncii, are întemeiată o familie, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, s-a corectat conștientizând faptele sale antisociale.

Cu referire la faptul că, anterior inculpatul nu a mai fost supus pedepsei penale sub formă de închisoare, Colegiul penal consideră întemeiată, în acest sens, concluzia instanței de apel, precum că pedepsele neprivative de libertate, stabilite de instanțele de judecată anterior inculpatului Stîngu Maxim, nu și-au atins scopul de reeducare, acesta comițând în continuare acțiuni contrare legii și considerând că, principiul umanismului la stabilirea pedepsei pentru acțiunile sale se va extinde în continuare, pentru orice acțiune comisă contrară legii, prin aplicarea unei pedepse mai blânde sau fără executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că, instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului pedeapsă reală cu închisoare, astfel instanța de apel justificat a aplicat în prezenta speță și prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, în prezenta decizie și în sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 ianuarie 2020, cu aplicarea art. 87 Cod penal, inculpatului Stîngu M. i s-a stabilit pedeapsa de 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. Totodată, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepsei stabilite în prezenta decizie (9 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani), cu pedeapsa complementară privarea de drept de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, stabilită prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 19 noiembrie 2018, inculpatului Stîngu Maxim i s-a stabilit pedeapsă definitivă - 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. În rest, sentința a fost menținută.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Ce ține de critica recurentului, precum că instanța de apel, în mod eronat nu a computat durata detenției inculpatului, pentru perioada de timp 29.01.2020 - 05.06.2020 din termenul pedepsei penale sub formă de închisoare stabilit, ceea ce constituie de fapt tolerarea unei detenții ilegale a acestuia, contrară art. 5 CEDO, instanța de recurs reține, că într-adevăr inculpatul Stîngu Maxim, s-a aflat în stare de arest de la 29.01.2020 pînă la 05.06.2020, astfel faptul că instanța de apel nu a indicat în decizie timpul aflării inculpatului în stare de arest și nu l-a inclus în termenul pedepsei, este admisă o omisiune vădită, ce urmează a fi corectată printr-o încheiere a instanței de apel, conform prevederilor art. 250 Cod de procedură penală, sau în conformitate cu prevederile art. 469 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului și prin această omisiune nu se înrăutățește situația inculpatului, urmând a fi înlăturată.

Cît privește critica recurentului, că cauza a fost expediată tardiv instanței de apel, Colegiul penal consideră, că împrejurările în cauză nu constituie temei de a răsturna soluția instanței de apel.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Stîngu Maxim, de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Stîngu Maxim Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 21 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie